

ALGUNES INDICACIONS QUE PODEN SER ÚTILS A L'HORA DE PLANTEJAR-SE UN AGERMANAMENT.

En primer lloc, aclarim que parlem d'agermanaments entre escoles, IES... del primer món i escoles, IES... del tercer o quart món. No d'un intercanvi cultural entre iguals tipus Comenius.

Partim també del supòsit que la iniciativa de promoure l'intercanvi parteix de la nostra part. En tot cas, si no fós així i la proposta ens vingués donada, pensem que les orientacions que segueixen tenen exactament la mateixa validesa.

1.- El primer repte seria aconseguir que des de la diferència social, cultural, i econòmica l'intercanvi esdevingués realment igualitari.

Plantejar un agermanament a un col·lectiu del tercer món genera en la contrapart moltes expectatives.

En iniciar l'aventura és més que probable que, uns i altres, no pensem en els mateixos objectius. Nosaltres, segurament, arribem a la iniciativa des d'una reflexió ideològica que volem concretar en proposta pedagògica; cerquem una manera activa de treballar els valors de la diversitat, de la interculturalitat, del compromís entre els nostres alumnes, de dinamitzar la Nostra comunitat educativa, mentre que ells probablement pensin de manera prioritària en la cooperació que s'establirà i en els beneficis que això comportarà a la seva comunitat.

Haurem de ser capaços d'explorar conjuntament aquells punts de trobada a partir de les quals poder iniciar un camí junts.

2.- No crear falses expectatives que després serem incapaços de dur a terme. No podem jugar amb les il·lusions de la gent.

Abans de fer una proposta en ferm hauríem de definir clarament la nostra posició.

3.- Quines capacitats tenim, quins objectius perseguim, quines expectatives estem en disposició de generar a la contrapart.

Capacitats:

Definir bé qui forma part del compromís (un claustre, un cicle, una AMPA,...). L'ideal seria aconseguir que esdevingui un projecte de centre i que impliqui tota la comunitat escolar. En tot cas, cal que hi hagi un nucli poc nombrós de

persones que portin la iniciativa, mantinguin viu el projecte, i facin propostes educatives, de sensibilització, de cooperació, si s'escau...

Com finançarem les despeses que comporta la iniciativa. La nostra contrapart amb tota seguretat estarà mancada de recursos. Haurem d'assumir també les despeses que els generi a ells l'intercanvi.

Podem plantejar-nos la donació del 0'7 del pressupost de l'AMPA, per exemple? Podem acollir-nos a alguna subvenció municipal? Convertim festes i esdeveniments escolars en solidaris (bar, tómbola, venda de samarretes, calendaris, loteria, etc...). Hi ha multitud d'iniciatives que, a més de complir objectius educatius, poden ajudar a finançar el dia a dia del projecte).

Objectius:

Educatius i de sensibilització, de ciutadania activa, de servei-aprenentatge... Volem que tingui incidència en el currículum? Serà una proposta transversal (que afecti totes les àrees) i que impliqui tots els cicles i etapes? Volem només sensibilitzar les famílies? Serà una proposta exclusivament de l'AMPA? Com ho lligarem amb educació en valors, ciutadania i drets humans?

Quan tindrem les coses mínimamente clares entre nosaltres serà el moment de formular una proposta a partir de la qual inevitablement crearem les

Expectatives:

Ho acotem com un intercanvi cultural a través del carteiig, els mails (si en tenen), telefon, en un futur contactes directes,... sense més implicacions. Expliquem molt bé des del principi a la nostra contrapart les nostres capacitats, els nostres desigs, les nostres limitacions.

Ho plantegem com un projecte més global que inclogui, per tant, la cooperació si se'n donen les condicions?.

Observacions:

El fet que aconseguim arribar a tenir les idees clares i els objectius força definits no hauria de significar l'oferiment a la contrapart d'una proposta molt ben estructurada i coherent però tancada en sí mateixa.

Si som honestos, escoltarem també la contrapart; com ho veuen, que n'esperen ells, com s'ho plantegen, quins compromisos poden assumir,...I d'aquest diàleg haurem de construir conjuntament el perfil del projecte per poder arrencar. Posteriorment ja l'anirem adequant progressivament en aquest caminar junts.

Hem de romandre receptius a l'escala de valors que es confrontarà a la nostra i disposats a que d'aquest intercanvi en resulti la revisió de les nostres pròpies actituds i dels nostres plantejaments previs.

Hem de respectar els ritmes i els processos de l'altre. Sovint vivim a intensitats diferents i a nosaltres ens costa cedir en aquesta manera executiva que tenim de viure la vida i les relacions.

És important que els acords als que arribem quedin reflectits en un protocol, un document que doni seriositat al compromís i recordi sempre els orígens de l'aventura. Serà important si al llarg del temps canvien els interlocutors aquí o allà (canvis en les direccions dels centres, etc...). No cal ni és massa convenient que aquest document de base s'elabori precipitadament just en començar. Cal, primer, donar-nos temps per establir aquest diàleg que comentàvem. En tot cas, és important pensar-lo com un document obert, que es pugui anar adaptant i enriquint paral·lelament a l'evolució del projecte.

Pensem que en aquesta aventura no hi estem sols.

Podeu posar-vos en contacte i entrar a formar part de la xarxa d'Escoles Compromeses amb el Món www.escolescompromeses.org/, i amb centres i ong de la vostra població que us poden asesorar; mireu si a nivell municipal existeix una regiduria/departament de solidaritat i cooperació; penseu en establir contacte amb ong i/o entitats que treballen al país on promoueu l'agermanament.

Centres educatius, món de la cooperació (ong) i administració, hem de treballar en xarxa amb l'objectiu de millorar les nostres iniciatives i fer-les més eficients. Un projecte d'aquestes característiques obre l'escola al món en sentit global però, necessàriament, l'ha d'obrir també al nostre entorn més proper.
